

سوژه فصل دوم گاندو نسبت به فصل اول آن سختی پیشتری دارد

فعالیت‌های خرابکارانه سرویس جاسوسی انگلیس از یک طرف و نفوذ در تیم

مذاکره‌کننده هسته‌ای، اتفاقات پیچیده‌ای بودند که به طور طبیعی نمایش آنها

در یک سریال تلویزیونی نیز دشواری‌های خاص خودش را دارد

مسئله‌هم اشارة کرد که یک اتفاق خوب محتوایی هم در فصل دوم گاندو رخ داد و آن هم پاسداشت، وحدت و غرور ملی است. وقتی در یک اثر هنری، دولت انگلیس در جایگاه ضدقهemann قرار دارد، مفهوم مقابله آن باید مخالفت با تفرقه و تقویت اتحاد باشد.

«خانه امن» یکی دیگر از تجربیات صداوسیما در ژانر جاسوسی - پلیسی است. این سریال به کارگردانی احمد معظمی سراغ پرونده‌هایی رفت که برای همه مردم ایران دارای اهمیت و حساسیت زیادی است؛ سوژه اصلی و محوری این سریال، تلاش داعش برای نفوذ و اجرای عملیات تروریستی در ایران است. البته این سریال دارای داستان‌های فرعی دیگری ازجمله تروریسم اقتصادی و فعالیت مفسدان اقتصادی هم هست. عنوان این سریال هم برگرفته از سخن جو بایدن است که گفته بود، «خانه امن ایران باید به یک خانه ناامن تبدیل شود». در سریال خانه امن و در بخش‌های مربوط به داعش، به ویژه در تعقیب نیروی نفوذی داعش در تهران، مخاطب برای اولین بار روش دفع عوامل تروریستی و نحوه مهار آنها را می‌بیند؛ می‌بیند که در سال‌های یهیاهوی داعشی‌های در اطراف ما، چگونه هر روز خط انفجار یک نیروی انتشاری، مردم را تهدید می‌کرد و چه کسانی با چه مکانیزم و شیوه‌هایی، مانع این اتفاقات می‌شدند.

نمایش دادن برخی از اتفاقات ریز امنیتی و ضدجاسوسی و ضدتروریستی، از تاریک‌های خانه امن است. رفتن نیروهای اطلاعاتی ایران به یک کشورهایی تعقیب و مجازات مجرمان، چگونگی ورود سلاح‌های داعش به داخل ایران و ایجاد یک تشکیلات توسط دولت آمریکا در داخل ایران برای پشتیبانی از عملیات تروریستی داعش... برخی از این جزئیات جدید است که برای اولین بار و براساس واقعیات در این سریال دیده می‌شوند.

«سرخونه» هم دیگر سریال جاسوسی سیمایست که لوکیشن‌های متفاوتی نسبت به سریال‌های امنیتی که تا به حال از رسانه‌ملی پیش شده، دارد. این مجموعه قصد دارد که موضوع نفوذ دشمن را در شکل‌های مختلف و تصاویر متنوع که تا قبل از آن کمتر دیده شده بود به نمایش بگذارد. سریال «تمام رخ» هم از زاویه‌ای متفاوت و در محور داستانی جدید به موضوع جاسوسی، نفوذ، تروریسم و از خودگذشتگی‌های سربازان گمنام امام زمان (عج) می‌پردازد. باید دید این سریال چه موقعيتی خواهد داشت!

خوب‌بختانه سریال‌های امنیتی سال‌های اخیر سیما، روند رو به رشدی دارند. یکی از خوبی‌های این آثار، نزدیک تر شدن به مسائل زندگی روزمره مردم است؛ به طور مثال زمانی که در این سریال‌ها از مشکلات معيشی و اقتصادی مردم و مبارزه با مفسدان اقتصادی و تلاش نیروهای امنیتی برای حمایت از منافع مردم صحبت می‌شود، طبیعتاً مخاطب نیز احساس نزدیکی و همراهی بیشتری با این آثار می‌کند اما نکته مهم این است که مسئولان صداوسیما نیز باید پشتیبان چنین سریال‌هایی باشند و مقهور جو سازی‌ها و فشارهای بیرونی برای ممانعت از ساخت سریال‌های امنیتی نشوند.

مروی بر مجموعه‌های امنیتی صداوسیما به بهانه پخش «تمام رخ»

اکشن، معما، حرکت!

انگلیس هم کشیده شد و برخی مسئولان عالی دولت وقت، از جمله وزیر خارجه به این سریال عکس العمل نشان دادند. یکی از مشابهت‌های گاندو با محصولات مشابه و سطح اول جهان، پرواکشن وسیع و باعظamt است. چنین اثاری دارای صحنه‌های چشم‌نواز و خیره‌کننده و جلوه‌های ویژه تماشایی است. اتفاقی که در گاندونیز رقص خورد.

سوژه فصل دوم گاندو نسبت به فصل اول آن سختی بیشتری دارد؛ فعالیت‌های خرابکارانه سرویس جاسوسی انگلیس از یک طرف و نفوذ در تیم مذاکره‌کننده هسته‌ای، اتفاقات پیچیده‌ای بودند که به طور طبیعی نمایش آنها در یک سریال تلویزیونی نیز دشواری‌های خاص خودش را دارد. روایت این سریال بعد از گذشت سه چهار قسمت، هم پاسخگوی نیاز فرهنگی و سرگرمی مخاطب عام تلویزیون شد و هم این‌که به فرم استاندارد سریال‌های جاسوسی نزدیک تر گردید؛ معمماً تعلیق، اکشن و تعقیب و گریز و ضرب‌بهانگ متناسب با موضوع و فضای داستان در این سریال به کار گرفته شد. یکی از ملاک‌های سنجش موقفيت آثار سیاسی یا با مضامین جاسوسی و امنیتی، نوع واکنش‌ها و بازتاب‌هاست. به نظر «گاندو ۲» سریال بسیار موفقی است و بکی از سندهای این موقفيت هم درگیرشدن جامعه با داستان و محنای این سریال است. در روزهایی که این سریال برای بار اول پخش شد، همه از عموم مردم تا مسئولان عالی رتبه و مشاور رئیس جمهور و فضای مجازی و رسانه‌های خارجی درباره گاندو حرف می‌زندند و نظرات مثبت و منفی داشتند. البته باید به این

شده و به نمایش درآمد، با استقبال بالایی همراه شده است. یکی از اولین سریال‌هایی که در ژانر جاسوسی - امنیتی از سیما پخش شد، سریال «غربی» به کارگردانی جواد اردکانی است. این سریال درباره نفوذ یک نیروی دشمن در نهادهای علمی کشورمان از طریق فریب یک دختر جوان و ازدواج باوست.

«وفا» به کارگردانی محمدحسین لطیفی هم از دیگر آثار قدیمی در این زمینه است. این سریال درباره تقابل نیروهای امنیتی ایرانی با نیروهای جاسوسی و تروریستی اسرائیل در لبنان است. مجموعه تلویزیونی «آینه‌های نشکن» نیز همزمان با کارشناسی‌های غرب علیه برنامه هسته‌ای و با همین موضوع ساخته شد. اما داده ۹ را باید دوره اوج گیری سریال‌هایی با موضوعات جاسوسی - امنیتی و تروریستی دانست؛ دوره‌ای که سریال‌هایی چون «آسمان من» به کارگردانی محمدرضا آهنگ، «تبریز وارونه یک رویا» ساخته فریدون جیرانی و در ادامه «سارق روح» و «تور خاموش» ساخته و به نمایش درآمدند.

اما نقطه عطف سریال‌های جاسوسی - امنیتی صداوسیما را باید «گاندو» دانست. فصل اول این مجموعه به کارگردانی جواد افشار برای اولین بار به عملیات‌های دستگاه‌های امنیتی اینچه جریان نفوذ در حوزه اقتصاد پرداخت. ریتم سریع، داستان معمایی و برگزاری عملیات‌های ضربی و نفسگیر از ویژگی‌های گاندو است. آنچه به گاندو جذابیت پخشید، پرداختن به مایه‌ازارهای واقعی یود، از جمله جیسوں رضاییان، جاسوس آمریکا که در این سریال در قالب کارکتر مایکل هاشمیان به تصویر کشیده شد. به همین دلیل هم واکنش‌های بسیار زیاد و تندی نسبت به این سریال دیده شد. حتی کار به سفارت

مجموعه تلویزیونی

«تمام رخ» جدیدترین

محصول صداوسیما در

ژانر جاسوسی - امنیتی

است. این سریال به

کارگردانی محمود معظمی، آنجنان‌که معرفی شده به روایت ماجراپی پیرامون تروریسم اقتصادی می‌پردازد. سریالی که با کشمکش‌های خانوادگی و عاطفی شروع می‌شود و در ادامه معماهای خامی را پیش‌روی مخاطب قرار می‌دهد.

سریال‌های جاسوسی - امنیتی، از محبوب‌ترین گونه‌های دراماتیک در میان آثار سینمایی و تلویزیونی در جهان است. چون ان نوع روایت‌ها به طور ذاتی هم بار دراماتیک بالایی دارند و هم از شاخه‌های راهبردی و ایدئولوژیک برخوردار هستند. محوریت تقابل نیروهای امنیتی با عناصر نفوذی و خرابکار باعث شده است تا این‌گونه همراه همیشه دارای تم معماهایی و اکشن و روایتی همراه با تعقیب و گریز باشند که این ویژگی‌ها مورد پسند مخاطب عام است. از طرفی چون معمولاً یک طرف قصه، مأموران و سربازهای وطن و طرف دیگر عوامل خودفرخته و تروریست‌ها در برابر هم صفاتی ای می‌کنند، سریال‌های جاسوسی، خود به خود دارای جنبه‌های جنگ وطن دوستانه، سیاسی و راهبردی هم می‌شوند. به همین دلیل هم پرینتند ترین و درعین حال، استراتژیک ترین سریال‌های سال‌های اخیر در غرب، اغلب در ژانر جاسوسی می‌گنجند؛ به گونه‌ای که در مجموع ۲۰ درصد از تولیدات سینمایی و تلویزیونی در هالیوود را آثار جاسوسی - امنیتی تشکیل می‌دهد.

در تلویزیون ایران هم هرگاه چنین آثاری تولید